

*Jezus je tedaj rekel
dvanajstérim:
»Ali hočete tudi vi oditi?«*

(Jn 6, 68)

TOREK, 31.8., sv. Nikodem , Jezusov učenec 19.00: + Jože KLEZIN, brat Ivan ter starši + Viljem KRPIČ
SREDA, 1.9., sv. Egidij (Tilen) , opat 7.30: v zahvalo za domovino in vero + Alojzij SLAPŠAK
ČETRTEK, 2.9., sv. Antonin , mučenec 19.00: + Rafko OJSTERŠEK + Peter KLINAR
PETEK, 3.9., sv. Gregor Veliki , papež, cerkv. uč. 7.30: +Franšiška, Vladimir NOVAK in duše v vica 19.00:+ Rozalija TOVORNIK
SOBOTA, 4.9., sv. Rozalija Sicilska , dev., spokomica. 19.00: + starši Katarina, Štefan NOVAK in vsi NOVAKOVI + Jožefa LOKOŠEK, 30. dan mož Blaž in starši PIRNAT po večerni maši celonočno češčenje Najsvetejšega
23. NEDELJA MED LETOM, 5.9., angelska nedelja 7.00: živi in + farani + Marija in Jože KLINAR 9.00: + družina MEDVEŠEK 10.30: sv. Mihael :+ Miha JAKOPIČ

Jutri, 23.8.2021, začnemo z duhovnimi vajami za birmance, ki bodo potekale v Laškem. Za dekleta od ponedeljka do srede in za fante od srede do petka. Priporočam nas v molitev.

Zahvala za čiščenje in krašenje v avgustu mestu **Laško**.
V septembru čistijo in krasijo **Gabrno, Laomšek, Trojno in Ojstro**.

21. NEDELJA MED LETOM, 22.8. 7.00: živi in + farani 9.00: + Marijan LAPORNIK 10.30: vsi + iz družin ŽIKOVŠEK, ZEME, ŠTORMAN in KNEZ v zahvalo in priprošnja za blagoslov
PONEDELJEK, 23.8., sv. Roza iz Lime , devica 7.30: + Ivan DEŽAN, 30. dan + Vera TOPLIŠEK, osm. + Terezija, Anton KOŠIR, Alojz POŽLEP
TOREK, 24.8., sv. Natanael (Jernej) , apostol 19.00: + Alojz HOLCER, 42. obl., starši Angela, Jakob, brata Anton, Vinko ULAGA ter ostali sorodniki + Viljem KRPIČ
SREDA, 25.8., sv. Jožef Calasanc , duh., red. ust. 7.30: v zahvalo za domovino in vero + Alojzija JELENC
ČETRTEK, 26.8., sv. Zefirin , papež 9.30: Dom starejših Laško 19.00: + Veronika BENEDIČIČ r. HUDOHMET + Ludvik VERBOVŠEK + Štefanija in Fortunat ULAGA (Slivno)
PETEK, 27.8., sv. Monika , mati sv. Avguština 7.30: + Franciška ZALOKAR 19.00: + Stanko GOTAR + Jože ŠKORJA
SOBOTA, 28.8., sv. Avguštin , škof, cerkv. uč. 19.00: + Irena MAČEK, 1. obl., in oče Franc + Majda HRASTNIK, KNEZ in MAJCEN
22. NEDELJA MED LETOM, 29.8. 7.00: živi in + farani 9.00: + Franc GUČEK, 7. obl., in sorodniki 10.30: + Ana VODIŠEK, 17. obl., in mož Peter, 16.obl.
PONEDELJEK, 30.8., , sv. Feliks , mučenec 7.30: + Jožef DEŽELAK + Janez KRIVEC + Maks PREGRAD

NJEGOVA SO JUTRA NA HUMU

»*To so trenutki zmage svetlobe nad temo, ki kot nagrada za zgodnji začetek dneva, podarjajo posebne moči*« (9. 8. 2021). Moči, ki jih človek potrebuje za svoje, že več kot tri desetletja trajajoče poslanstvo, da preko svojih posvečenih rok blagoslavlja ljudi od sončnega vzhoda do sončnega zahoda njihovega življenja.

Kot kaplan je leto dni služboval v Brežicah, nato 8 let v Slovenskih Konjicah, 12 let bil župnik župnije Sladka Gora, od leta 2009 pa je nadžupnik nadžupnije in od leta 2011 dekan laške dekanije. Povsod zna pognati korenine in težko se poslovi od vsakega kraja, v katerem pusti svoj pečat delovanja.

Pred 6-imi desetletji se je rodil kot 5., najmlajši otrok, očetu in mami, ki sta svojim otrokom privzgojila ljubezen do domače grude. Družina je bila močno povezana z župnijo Šmarje pri Jelšah, ki je prepoznavna s kalvarijo, ki vodi po hribčku navzgor do cerkve sv. Roka, po katerem je dobil ime, ki je v njegovih osnovnošolskih letih bilo edino med skoraj tisočimi otroci na šoli, njegova mama, ki se je sama odpravila z avtobusom v celjsko porodnišnico, pa se je morala zanj boriti, saj jo je babica v porodnišnici prepričevala, da naj prizanese otroku in naj ga ne zaznamuje s cerkvenim, svetniškim imenom, na katerega je on sam ponosen, tako kot je ponosen na svojega zavetnika, na katerega se v teh letih epidemije, obračamo v prošnjah in molitvah.

Že v prvem razredu je nevede napovedal svojo prihodnost, ko je v šoli na vsem znano vprašanje: kaj boš, ko boš velik, odgovoril, da dekan; morda tudi zato, ker je domačega župnika, ki je bil tudi dekan, spoštoval in občudoval.

»*Tudi najtežje stvari, ki se zgodijo, nas okrepijo, dokler je življenje v nas*.« (14. 2. 2021)

Njegova najstniška leta sta zaznamovali dve tragični izgubi; pri njegovih štirinajstih letih se je v avtomobilski nesreči smrtno ponesrečil njegov devet let starejši brat, še ne polnoleten pa se je moral soočiti s smrtjo očeta, ki je umrl v ne-

sreči z delovnim strojem. Žalovanje je izpodrinilo brezskrbnost in o smrti je razmišljal več, kot je običajno za najstnike.

Po zaključeni srednji trgovski šoli in odsluženemu vojaškemu roku, se je zaposlil kot trgovec in pomagal na domačiji, a misel na duhovni poklic mu ni dala miru.

»*Čutim pa, kako je vsak dar od zgoraj in da je človek najsrečnejši takrat, ko je ob pravem času na pravem mestu, v dejanju ali besedi. Izpolnitev poslanstva, ki ga ima vsak človek pod soncem, predpostavlja tudi milost in dar; ki ga prejmemo in živimo drug ob drugem, drug z drugim*.« (24. 7. 2021)

Vpisal se je v bogoslovje, kjer je čutil pomanjkanje gimnazijskega znanja, a hvaležen za pridobljene trgovske veščine, med katerimi je tudi ta, da ima stranka vedno prav, zato jo je treba znati, v prvi vrsti poslušati. Saj vsak človek v sebi nosi svojo zgodbo in pomembno mu je dati vedeti: »*Edinstven si, nihče te ne mora oropati. Ne glede, če uspeš videti zvezde ali je pred teboj le sivina megle*.« (9. 12. 2020)

Študij je zaključil z diplomskim delom: Smrt-setev za življenje, kjer je obdelal pretresljive pridige duhovnika Štefana Recka, ki ga je sam, kot študent, spremljal v zadnjih dneh življenja na onkološkem inštitutu in ob tem med drugim spoznal, kako pomembno je prisluhni žalujočim; kako jih potolažiti in jih nagovoriti na pogrebu, saj »*so žalujoči dovezetni za vsako besedo, vsak odtенок nagovora*.« (Družina, št. 14-15, leto 2021, str. 17)

»*Dobro je s previdnostjo usmerjati korake, da ne spregledamo stisko bližnjega*«, (13. 2. 2021) je ena iz med misli, ki so se porodile v letih izkustva služenja ljudem, tudi kot predsednik Škofijske Karitas Celje (od leta 2007), kjer se vsakodnevno, skupaj s svojimi sodelavci, sooča z materialno, a tudi duhovno stisko posameznikov, v katerih poskuša prebuditi vero in zaupanje v lastno dragocenost: »*Če tudi mislimo, da smo praznih rok, izročimo svojo praznino Njemu, obdarjenemu z zlatom, s kadilom in z miro. Prepoznamo sebe kot dar*.« (5. 1. 2021)

V svojem duhovniškem poslanstvu je v letošnjem letu dopolnil t. i. Kristusova leta, 33- kolikor je bilo tudi mesecev izpolnjevanja nalog, ki so mu bile zaupane kot celjskemu

škofijskemu upravitelju. Po imenovanju novega celjskega škofa Maksimiljana, pa opravlja naloge generalnega vikarja Škofije Celje.

Ogromno dela in odgovornosti zaupanih nalog, a le en sam človek, ki vedno znova, v iskreni ponižnosti, poklekne pod podobo križa na Humu, na katerega se, v molitvi rožnega venca, vsako jutro peš vzpne (kljub temu, da so mu že pred leti povedali, da mu koleno ne bo dolgo služilo), da v polnosti doživi moč narave ob rojevanju novega dne, ki ga spremlja čudovito žvrgolenje ptic. »*To so zame resnično trenutki čudovitih srečevanj z Bogom, naravo in dnevnimi obveznostmi, ki jih lažje postavljam »na svoje mesto*«, hkrati pa najboljše zdravilo zoper stres, izgorelost in diabetes.« Čas, ko s hvaležnostjo blagoslavlja prebivalce naše laške župnije, pa tudi vse prebivalce enajstih dekanij ter škofije. V izkustvu svetlobe sončnega vzhoda, ki ga rad ovekoveči v svojem fotografskem objektivu, nato pa misli ter fotografije deli s svetom na socialnem omrežju, se rodi prošnja po medsebojnem sodelovanju, sprejemanju, spoštovanju: »*Če vas obsije svetloba sonca, jo podelite in tudi zaželite tistim, ki jim oči ne svetijo, če ravno pravijo, da vidijo*.« (24. 4. 2021)

Njegova so jutra na Humu, kjer mu pogled proti Šmarju prebudi močne spomine mladostnih let na vračanja domov. »*V nočeh je takrat navadno gorela luč na zunanjem vogalu hiše. Lahko sem jo opazil že dobršno razdaljo pred vstopom na hišni prag. V študentskih letih je mama »ta obred« ponavljala, če je le slutila, da bom prišel domov. Zdaj, ko je davno več ni, mi prižgane luči na vogalu hiš, še vedno pomenijo ljubečo skrb in pričakovanje. Kako velika dragocenost je, če te čakajoči zna sprejeti z ljubeznijo, brez očitkov, pogosto z istim vprašanjem: če sem kaj lačen*.« (23. 1. 2021)

Kjerkoli že smo, je dom vedno tam, kjer smo pustili srce.

G. Rok Metličar, HVALA VAM za vse molitve in blagoslove ter luč, ki jo podarjate in hkrati najdete pri nas. Bodite blagoslovljeni in sprejeti z ljubeznijo še naprej. Hvaležno občestvo laške župnije (PK)